

לחיות את אלול.

סיפורים לח"י אלול יום הולדת שני המאורות הגדולים

• אביו של הבעש"ט [הבעל שם טוב] ז"ל רבי אליעזר ז"ל היה דר בכפר והיה מכניס אורח גדול והושיב שומרים בקצה הכפר וצוה להשומר מיד שיבוא איזה אורח יבשר לו שילך אצל ר' אליעזר הנ"ל ושם יהיה לו טוב שלא ידאג האורח אנה יפנה במקום שאין לו מכירין, ואחר שבא האורח אליו נתן לו מיד נדבה הגונה קודם שיאכל כדי שיאכל בשמחה וידע מה פעל כאן, כי העני עיקר מגמתו להשיג פרוטות ויביא טרף לביתו, ופעם אחת שיבחו בשמים ממעל מאד ההנהגות טובות שלו, והסכימו בשמים לנסותו באיזה דבר, ואמרו מי ילך לנסותו ואמר הס"מ אני אלך ואמר אליהו הנביא ז"ל לא טוב שתלך אתה אני אלך, והלך אליהו ז"ל אליו בשבת אחר הצות כדמות עני במקלו ובתרמילו ואמר שבתא טבא כנהוג, ומהראוי היה לגרשו לחוץ כמחלל שבת, אבל ר"א [רבי אליעזר] הנ"ל היה סבלן ולא רצה לביישו ונתן לו מיד לאכול סעודה שלישית בכבוד וכמו כן סעודת מלוה מלכה וכן ביום ראשון בשחר נתן לו ג"כ [גם כן] נדבה ולא הזכיר לו כלל מחילול שבת שלא לביישו, וכאשר ראה אליהו ז"ל את מנהגו הטוב בזה גילה א"ע [את עצמו] אליו ואמר לו דע לך שאני אליהו הנביא ובאתי לנסותך ובשכר זה תזכה לבן שיאיר עיני בני [בני ישראל] וזכה להבעש"ט ז"ל.

• על יראות נפולות ואהבה.

כשהיה רבי אליעזר, אביו של הבעל שם טוב על ערש דווי קרא לבנו ואמר לו – 'ישראל' **אל תירא מאף אחד ומשום דבר בעולם, רק מהקדוש ברוך הוא. ואהוב כל יהודי לא משנה מי הוא ומה מצבו.**'

• חם פה...

כשהיה נולד ילד קטן - הבעל שם טוב היה שם את היד הקדושה שלו על הלב של יהודי, ילד כשהיה לוקח אותו לחדר ומה היה מברך אותו? זאלסט זיין א ווארמע איד. 'השפאלער-זיידע אמר שמאז אני כל כך חם, בהתהלכות שלא מפסיקה אצלי כל רגע, מאז שהבעל שם טוב ברך אותי.

שמעתי מכבוד קדושת אדמו"ר הרב הקדוש ר' ירחמיאל משה זצוק"ל [זכר צדיק וקדוש לברכה] מקאזניץ, שהרב הקדוש ר' נחום זצוק"ל מטשארנאביל היה פעם אחת על ציון הבעל שם טוב הקדוש בחורף, והקור היה גדול ועמד שם באנפילאות, זמן רב, לערך ב' שעות, ושאלו אותו האיך יכול לסבול קור כזה, והשיב כי הבעל שם טוב הקדוש, המשיך לכאן אוירא דארץ ישראל. ובארץ ישראל האויר חם.

• מה שתכננו - ומה שיהיה..

פעם אחת צוה הבעש"ט ז"ל להרב הר' זאב קוצעס ז"ל שילמוד הכוונות מסדור התקיעות, שיהיה הוא המסדר תקיעות בר"ה [בראש השנה] לפניו, וילמוד את הכוונות ויכתבם על נייר להביט בתוכם בעת הסדור, וישמם בחיקו, והבעש"ט ז"ל צדד שישמם, ובבואו לסדר התקיעות, והתחיל לחפשם אנה ואנה ואינם, ולא ידע מה לכוון, וירע לו מאוד, ויתמרמר מאד, ויבך בכי תמרורים מעמקא דלבא בלב נשבר, וסדר התקיעות פשוט בלי שום כוונות, ואח"ז [ואחרי זה] אמר לו הבעש"ט הנה בהיכל המלך נמצאו חדרים והיכלות הרבה, ומפתחות שונות בכל פתח ופתח, אך הכולל מכל המפתחות הוא הגרון, אשר אתו באפשרי לפתוח את כל המנעולים מהפתחים כולם, כן הכוונות המה

מפתחות לכל שער כוונה אחרת, והכולל הוא לב נשבר, כאשר ישבר אדם לבו לפני השי"ת [השם יתברך] באמת יכול לכנוס בכל השערים בהיכלות של המלך מלכי המלכים הקב"ה.

לב נשבר .

הרב ר' מיכל הנ"ל בעת אשר הסתיר מעשיו מבני אדם וישב אז בברוסילאו ואחר כך נתגדל ונתגלה מעט מעט ואירע בעיר הנ"ל שאיש אחד חילל שבת בשוגג שאיחר בנסיעתו בערב שבת קודש ממניעת העגלה ואחר זה בא אצל הרב ר' מיכל לבקש ממנו שיתן לו תיקון על חטאו הגדול חילול שבת החמור וסידר לו הרב תשובה חמורה מאד כפי שכתוב ברוקח ושאר ספרים להעמיד סכום רב ולגלגל עצמו בשלג ולישב במים קרים בימות הגשמים בעת הקרה כדי צליית ביצה קלה. וכאשר התחיל האיש הנ"ל לנהוג עצמו בסדר הנ"ל הבין בעצמו שלא יוכל לקיים כראוי בשום אופן מרוב תשות כחו. ונזדמן הדבר שהבעש"ט בא לעיר חאדירקלאוו הסמוך לעיר הנ"ל ותיכף נסע האיש הנ"ל על שבת להבעש"ט [הבעל שם טוב] ושאל מאתו תיקון על חילול שבת. אז השיב לו הבעש"ט תקח אחד פינט נרות ותדליקם בבית הכנסת על שבת קודש וזה תיקון שלך. ויהי בשמעו האיש דברי הבעש"ט זכרו יגן עלינו נשאר עומד כמתעתע בחשבו מה יועיל לו נדבה מועטת הזו לחילול שבת החמורה מאד, והבין הבעש"ט זכרו יגן עלינו כי האיש משתומם ומחריש ושאל לו הבעש"ט מה לך זאת, וסיפר לו האיש כל המאורע ואיך שסידר לו הרב ר' מיכל תיקון חמור מאוד שאי אפשר לסובלו. ענה אותו הבעש"ט עוד הפעם אל תירא כלל רק תעשה ככל אשר ציויתך ולך קח ליטרא נרות ותתן לבית הכנסת להדליקם בשבת וזה תהיה תשובתך ותיקונך. והלך לו האיש שמח וטוב לב ותיכף בבואו לביתו לקח אחד פינט נרות ונשא אותם בשמחה רבה לבית הכנסת ליתן אותם לשמש בית הכנסת. ויהי בבואו לבית הכנסת ולא ראה אז את השמש כי הלך לו לקח את הנרות ותלה אותם על יתד אחד והלך לו לדרכו ואירע הדבר שקפץ כלב אחד ואכל את הנרות, ויהי כאשר ראה האיש הנ"ל דבר זה כי מתנתו נמסרה לכלב נוסף לו יגון על יגונו ושבר על שברו ותיכף קם ונסע עוד הפעם להבעש"ט זכרו יגן עלינו וסיפר לו כל המאורע ואיך שהכלב אכל את תיקונו. ענה הבעש"ט ואמר לו תיקח עוד הפעם ליטרא נרות כבראשונה ותתן אותם לבית המדרש ולא יאכל אותם עוד הכלב והרב ר' מיכל מצחק עמי אמור לו שגזרתי עליו שיבוא אצלי על שבת הבאה לעיר חוואסטוב שאשבות שם אי"ה וקיים האיש הנ"ל כאשר נצטווה מפי הבעש"ט זכרו יגן עלינו. והרב ר' מיכל קיים גזירת הר' הבעש"ט וביום ערב שבת קודש אסר מרכבתו ליסע לעיר חוואסטוב ונתגלגל הדבר בסיבת העגלה שחשכה לו בדרך סמוך לעיר הנ"ל והלך ברגליו עד שבא להבעש"ט באישון לילה. ובעת בואו על פתח הבית אחז הבעש"ט את הכוס על ידו לקדש וכאשר ראה הבעש"ט אותו נתן לו שלום ואמר לו בזה הלשון ר' מיכל מעתה תדע האיך ליתן לתיקון חמור למחלל שבת וכי אפשר אנוש כזה שלא טעם טעם חטא מימיו ולכן אינו יודע מכאב ושבירת לב בקרב איש הישראלי כשנכשל חס וחלילה בעבירה ואיך יוכל אתה ליתן תיקוני תשובות. להוי ידוע לך שבשבירת הלב שהיה לאיש הלזה מהחילול שבת שאירע לו כבר נתקן ונמחק החטא לגמרי ואתה לא טעמת טעם חטא ולא טעמת שבירת הלב. ואחר כך עשה הבעש"ט קידוש .

ללמוד להתפלל:

כשהגיע רבנו הזקן הגיע לשנתו העשרים בשנת תקכ"ד החליט בהסכמת אשתו לקיים מאמר חכמינו זיכרונם לברכה: משנה באבות פרק ד משנה (יד) רבי נהוראי אומר, הוי גולה למקום תורה ואל תאמר שהיא תבוא אחריתך, שחבריתך יקמיתך בך. ולחפש לעצמו מקום ללימוד תורה ועבודת השם. הרבנית הסכימה אך התנייתה שלא יהיה זה יותר משנה וחצי.

מספר רבנו הזקן: "התיישבתי ביני לבין עצמי לאן ללכת, היו שני מקומות אפשריים: וילנה מצד אחד לגאון רבי אליהו מוילנה – הגר"א, או למזריטש לרב המגיד, ולא יכולתי להחליט בעצמי, אך בעצת אחי הצעיר ידעתי שבוילנה יכולים להתלמד ללמוד תורה, ובמזריטש – לומדים איך להתפלל, ללמוד ידעתי קצת אך על תפילה לא ידעתי כמעט כלום... והלכתי למזריטש.

נקודות.

- **סיפור ראשון-** נוכחות אמונה שיש השגחה, ושום דבר לא קורה סתם, מרחיקה יראות נפולות. פחדים וכו'. תאהב כל יהודי- חינוך לאהבה. לעין טובה. לאמון. בעקבות הקורונה- משבר אמן. ולכן חינוך לאמן. אוירה של אמן. בכיתה ובכלל.
- **יהודי חם- חום ואהבה הם המוליכים של הערכים. ללא חום ואהבה ונגיעה בלב – שום ערך לא עובר. זה הצנרת.**
- **סיפור תקיעות- מצד אחד הבעשט אומר לו להכין. אך אסור להתקבע להכנות. לכללים. צריך שיהיה מפגש. עם כנות וקרבה. לב נשבר. זה גרזן. כוונות זה מפתח. מאוד מסודר ומדוייק. שמתאים רק לפתח מסויים. הגרזן נע על כל הפתחים. משנה אותם. פורץ דרך.**
- **סיפור האדמור הזקן- לדעת של מי אני צינור ומי שצריך צינור אחר. להעזר מחנכות במורות מקצועיות. כולנו שליחים של חינוך. יבוא הנס מכל מקום**